

AM INTINERIT CU O PRIMĂVARĂ

De cîțiva ani încoace, călător fiind mai mult pe la țară, am cîștigat obiceiul să-i întreb pe agronomi, dar și să cercetez singur, starea semănăturilor. Pus în brazdă de cu toamnă, grîul stă îmbrăcat în cojoacele ninsorilor și, ocrotit în culcușu-i alb, așteaptă lumina înnoitoare și tînără a primăverii. Multe sute de mii de țărani cooperatori își petrec lunile de iarnă învățînd cu sîrguință la cursurile agrozootehnice. Primăvara ei o întîmpină, cu un noian tot mai bogat de cunoștințe, cu tot mai temeinice învățături agrozootehnice. Căminul cultural și biblioteca satească, librăria și școala, aparatul de radio și televizorul, iată numai cîțiva din factorii de îmbogățire spirituală și de civilizație pe care socialismul i-a răs-pîndit pînă în marginile țării și îi răspîndește în continuare pînă în cel mai modest cătun. Cunosc zeci de sate care de la întemeierea lor, pînă la 23 august 1944, n-au dat nici măcar un singur absolvent de liceu, dar știu că nu e sat în patria noastră care să nu fi dat în ultimii douăzeci de ani numeroși absolvenți, nu numai de școală medie, dar și de universitate. Satul, odinioară cu un singur învățător, are azi cîte zece ba chiar și mai mulți învățători și profesori. Are medic și farmacist, agronom și medic veterinar. Au apărut profesii noi, altădată de neînchipuit în mediul rural: operator de film și bibliotecar, brutar și electrician, stomatolog și mecanic la agregatele de irigație, tractorist și combiner, șofer de camion și brigadier.

Iarna îi vezi pe toți în vatra satului ca într-o familie cu sute de copii. Umblă cu caietele și cărțile subsoară la cursurile agrozootehnice, privesc bobul de grîu pus în focarul strălucitor al microscopului din casele laborator, repară tractoarele gătindu-le ca pe niște mirese pentru campania de primăvară, cară mii de tone de bălegar pe cîmp, alege cei mai sănătoși și tineri cu porumb dublu hibrid, pun la germinat grăunțele (practica științifică devenind un lucru obișnuit în mii de cooperative agricole de producție), ridică fără preget noi și moderne construcții zootehnice, iar din incubatoarele-camere sau electrice ies milioane de pui, umplînd puiernițele cu aurul și piuitul lor neostoi. O cooperativă agricolă de producție care a avut la 31 decembrie un venit de cinci milioane, adaugă pentru acest an un spor de încă două milioane și nu rareori pe țărani cooperatori îi însufleșește ideea îndrăzneată de a spori prin muncă și hărnicie chiar și propriul lor plan.

Modestul hăcotitor, care prin 1950 ținea contabilitatea cu bilele de lemn, la lumina chioară a unui felinar cu petrol, a devenit în sute de cooperative agricole de producție un matematician pus să adune impunătoare și tot mai bogate coloane de cifre. Grădinile irigate, tarlalele cu grîu, porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, crescătoriile de porci și de păsări, grajdurile cu vaci, livezile și viile, reprezintă fiecare în parte un izvor de cîștig, un strălucit loc de afirmare a hărniciei, priceperii și a energiei creatoare a milioanele de țărani cooperatori.

Tractorului, combinei și camionului, acestor trei elemente primordiale ale mecanizării agriculturii, li s-au adăugat la li se adăugă, într-un ritm sporit de la un an la altul, trenauri, întregi dinșorșă-minte chimice, de semînțe selectionate, de utilaje moderne pentru irigație și ploai artificiale, tehnici înaintate pentru mărirea fertilității solului, agregate mecanice și tehnici noi, științifice, pentru îngrijirea rațională a vitelor.

Și în această primăvară, agricultura noastră își sporește parcul de tractoare și mașini, noi întinderi de pămînt sînt smulse de sub stihia apelor în lunca Brăilei și a Feteștilor, a Olteniței și Călărășilor, noi suprafețe sînt irigate, sute de noi construcții zootehnice apar pline de forță.

La întoarcerea lor pe străvechile noastre meleaguri, cocorii găsesc locurile și peisajul românesc cu frumusețile sporite de hărnicia unită a muncitorilor și țărănilor. Ei zăresc lîngă tarlalele cu grîu, oltenești, uzinele combinatului de la Craiova, zăresc lîngă Dunăre siluetele uzinelor de la Combinatul din Turnu-Măgurele și nu mai recunosc, de-atîtea coșuri și hale industriale, vechile orașele Slatina și Tg. Jiu, Oltenița și Călărăși.

Un vestit poet francez copleșit de aducerile sale aminte se întreba: „Unde sînt zăpezile de altădată?”

Soarele primăverii anului 1965, topește zăpada bărăganelor noastre, dar de sub albul ei imaculat răsare și covoarele tarlalelor de grîu și siluetele finerelor uzine. Nu, nu vom spune c-am îmbătrînit cu un an, ci vom exclama plini de voie bună: am întinerit cu o primăvară!

PETRU VINTILĂ

Bucumași din Negrilești, raionul Focșani

PRIMĂVARA...

Din nou e primăvară

și din nou

sub crustă,

saltă visurile pline,

pui auriu,

oiceniind ușor în ou,

înflorat de zborul care vine...

Și-n timp ce holda crește,

în adînc,

povestea noastră

împlinire cere:

...Un călăreț,

cu spice la obîino,

te va răpi —

pe aprigi... cai-putere!

Ne-om pierde peste zări

de necuprins,

cu soarele-n priviri

și cu iubirea

și-oi spune depărtării:

am învins!

Și n-om găsi amarul —

nicăierea...

Va fi un drum unduitor,

bălai,

vecin cu viersul

și cu piinea țării

și-n zîmbetul

și-n gîndul ce-ai să-mi dai —

vor da în pîrg

și strugurii,

și merii...

Din nou e primăvară.

Numai tu,

îmi ieși pe drumul ei

întîia dată.

Că parcă pentru tine se născu

această primăvară minunată...

GHEORGHE SCRIPCA

In pag. a 3-a

FACTORUL
DENSITATE

de GEORGHE GHIȚĂ

In pag. 4-5

BARITINA

de BEN CORLACIU

In pag. a 7-a

PRESTIGIUL
POLITICII EXTERNE
A R. P. ROMÎNE

de TUDOR POPESCU

LA O ÎNTÎLNIRE CU BRIGADA

De curind, am însoțit la drum un grup de intelectuali. Călătoream împreună de la Rupea la Criș, unde urma să aibă loc o întâlnire cu sătenii. Oamenii pe care-i întovărășeam, profesori, medici și juriști erau membrii unei brigăzi științifice și duceau cu ei, la întâlnire, răspunsul științei la multe întrebări pe care le adresaseră țărani din această comună.

Brigada a pornit la drum într-o zi obișnuită de muncă. Cu câteva ore înainte, doctorul Mircea Voicu dăduse consultații bolnavilor săi iar acum, în mașină, discuta cu multă pasiune despre întâlnirea la care mergeau, despre învățămintele multor deplasări pe care le-a făcut la sate. Povestea întâmplării interesante, din activitatea de mai mulți ani a brigăzii și, fără să-și dea seama, înfățișa de fapt profilul unor intelectuali entuziaști, răspunzătorii ai științei la sate. Profesoara Magdalena Catrina, care ținea cu atâta grijă aparatul de proiecție și diafilmele, predase în acea zi elevilor săi noi cunoștințe din domeniul fizicii. Acum mergea să răspundă sătenilor din Criș la întrebări legate de zborurile cosmice, să le vorbească despre cauzele eclipselor de soare și de lună și-i cerea lui Nicolae Oancea, responsabilul brigăzii, să-i acorde ceva mai mult timp decît fusese prevăzut pentru proiecție și explicarea imaginilor.

Brigada era încă pe drum cînd, la căminul cultural din comuna Criș, începuseră să se adune oamenii. Au venit să asiste la această întâlnire membrii cooperativei agricole de producție și muncitorii de la G.A.S. din localitate, tineri și vîrstnici care lucrează la cîmp sau în sectorul zootehnic. Membrii cercului de cultură mare, anul III, au venit de la curs împreună cu lectorul lor să asculte brigada.

Cînd oaspeții sosiră, totul era pregătit și dialogul cu oamenii putea să înceapă.

Autorii celor aproape 20 de întrebări adresate brigăzii s-au așezat în băncile din față. Printre ei se află Mihai Martin, brigadierul zootehnic din G.A.S. și Murzea Vicant, brigadierul de cîmp din cooperativa agricolă de producție din comună și alți membri cooperatori ca Traian Suciu, Ioana Brumaru și Ion Istra-

te. Ei au așternut pe hîrtie întrebările referitoare la situația din Vietnamul de sud și din Congo, despre zborurile cosmice, despre unele probleme juridice, despre eclipsese de soare și de lună, despre ultimele cercetări în legătură cu cauzele și vindecarea cancerului etc.

Pe locurile din capătul sălii, un grup de băieți și fete așteaptă emoționați. Sînt tinerii din brigada artistică care urmează să prezinte în premieră, după întâlnire, programul Bucurii de viață nouă.

Le place oamenilor cum vorbesc și cum le explică diferitele probleme membrii brigăzii și sînt atenți la fiecare cuvînt pe care-l rostesc. Mulți dintre ei și-au scos carnetele din buzunar sau cite o foaie de hîrtie și-și fac însemnări sau poate formulează noi întrebări pe care vor să le pună brigăzii.

După cuvîntul lui Nicolae Oancea (probleme ale situației internaționale), al juristului Gheorghe Juga, e rîndul profesoarei Magdalena Catrina.

În sală s-a stins lumina și pe ecran apar primele imagini. Profesoara stă lingă ecran și le explică oamenilor, imagine cu imagine, adevăratele cauze ale eclipselor de soare și de lună. Mă uit la vorbitorii și la oamenii din sală care o urmăresc atît de atenți și am impresia că mă aflu într-un amfiteatru cu un auditoriu numeros care ascultă o prelegere și urmărește o demonstrație despre cauzele unor fenomene din natură...

Era scara tîrziu cînd brigada a terminat de dat răspunsurile. Dar oamenii ar mai fi zăbovit, ar mai fi continuat acest dialog atît de interesant și instructiv pentru ei. Dintr-o bancă din față s-a ridicat Ion Istrate și a pus brigăzii cîteva întrebări privind ultimele evenimente internaționale. Maria Murzea și Sofia Folbert i-au urmat exemplul. În sală se pun multe întrebări din domeniul meteorologiei și medicinei, astronomiei și biologiei. La unele din ele, brigada răspunde pe loc. Pentru lămurirea altora s-a fixat o nouă întâlnire. Peste două săptămîni, sătenii din comuna Criș vor avea iarăși în mijlocul lor brigada științifică nr. 3 din raionul Rupea.

R. IARAI

AL. CIUCURENCU: În cooperativă (ulei)

Piese într-un act

„CONCERT SUB NUCI“

de TEOFIL BUȘECAN

Din încurcătură în încurcătură, piesa într-un act *Concert sub nuci*, a lui Teofil Bușecan, înălșoară și desfășoară cu o fericită abilitate storiile unei farse înviorătoare. Trebuie apreciată mai întîi tehnica complicării acțiunii în construirea acestei comedii cu o morală simplă. Punctul de plecare este, firește, o situație contrastantă. Eroul principal al piesei, Samoilă (președintele unei cooperative agricole de producție) se așează duminică se noaptea din curtea casei pentru a se odihni. Dar totul i se împotrivesc. Totul și mai ales gîndul că în sînul obștei socialiste s-a strecurat umbra necinstei. Farsa se bizuie așadar pe un bun temei etic și sfîrșimarea liniștii de sub nuci se va produce ca urmare a pătrunderii unui microb nefast, care viciind atmosfera muncii creatoare neliniștește conștiințele și mobilizează combativitatea. Ca un vînt vrăjmaș, stafia hoșiei tulbură nu numai odihna președintelui, ci și dragostea unui cuplu tîneresc, prietenia dintre Samoilă și șeful de echipă Filip, obișnuințele de

fiecare zi ale altor oameni din sat. Pînă cînd vinovații nu vor fi dovediți, aerul este impur și liniștea zilei de odihnă nu va putea fi redobîndită.

Autorul începe prin a răsturna mozaicul relațiilor zilnice și se ocupă apoi, pas cu pas, de refacerea acestuia. Încurcăturile fiind provocate de neînțelegeri adevăratelor situații, comedia se va termina atunci cînd adevărul va triumfa și respirația oamenilor va deveni normală. Între timp, Teofil Bușecan încearcă să pună accentul critice pe traseul accidental al farsei și de multe ori reușește să scoată în relief elementul satiric. Dominantă este arma ironiei și un comic spumos care răstoarnă prejudecata după care ardelele zîmbesc numai după o trudnică chibzuință. Firește, caracterele sînt liniare, fără pretenții de aprofundare sufletească, surprinse în cîteva trăsături, de cele mai multe ori distincte. Capătă, mai ales, un deosebit relief, rîndul cooperativ Filip. Pasiunea sa pentru cultivarea căpșunilor dezvoltă resursele interioare ale acestui om, capacitatea sa de a se dărui pătimaș creației. „Căpșunarul” Filip realizează trecerea de la mentalitatea individualistă la conștiința nouă printr-o corespunzătoare amplificare a vechii sale preocupări pentru fructele roșii cu aromă primăvăratică.

Urmărind paralele mai multe fire ale încurcăturilor comice, T. Bușecan izbutește, în cîteva rînduri, să completeze acțiunea prin nararea sugestivă a unor întâmplări care nu se petrec în scenă. Suprapunerea întâmplărilor de dragoste ale cuplului Silviu-Silvia peste obligațiile urmării prin restaurante și piețe a vînzătorilor hoși se adaugă astfel ca un alt plan comic al piesei, ca și rătăcirile prin oraș, ale ambițioasei Victorița, soția geloasă, fără motiv, a zburcumatului președinte Samoilă. În același timp însă, acțiunea propriu-zisă este uneori încărcată cu personaje care n-au timp să se definească nici chiar liniar. Iacob, directorul căminului cultural sau vecinul lui, de pildă, apar și dispar fără necesitate, îngreunînd fără rost dezvoltarea firească a firelor farsei. În dorința de a păstra mereu „suspensia” acțiunii, autorul prelungește inutil în final confuzia cu privire la cine este lui Filip, neavînd spațiu necesar pentru asemenea complicații în limitele unei piese într-un act. Oricum, cititorul respiră ușurat în final cînd apele se aleg, evidențînd cu limpezime morală acestei fabule vii, în care oamenii capătă adesea culoarea autenticității. Este, desigur, demnă de prețuire rîvna lui Teofil Bușecan de a extinde investigația satirică peste clișeele obișnuite ale comediei într-un act. Sînta ambiție de a ridica piesa scurtă la înălțimea scrierilor moraliste de o reală forță artistică merită, și de data aceasta, o aprobare entuziastă.

V. MÎNDRA

FILE SPORTIVE DIN GĂLEȘTI

Așezată pe frumoasa vale a râului Niraj, comuna Gălești, oferă celui ce-i face cunoștință noua fizionomie a satului nostru cooperativizat. Sînt aici noi așezăminte de învățămîni și cultură, însemnate rezultate obținute în cooperativa agricolă de producție. Iar cîl privește locuitorii acestei așezări din raionul Tg. Mureș, în orele libere ei au preocupări multiple împletind în mod plăcut activitatea din producție cu distracțiile din timpul liber. Zi de zi, în încăperile calde ale căminului cultural se organizează numeroase manifestări culturale-artistice și sportive.

În programul săptămînal al căminului cultural, în afară de alte acțiuni, găsești, ca parte componentă a acestuia și activitatea de cultură fizică și sport. Seară de seară, mai ales acum în perioada timpului rece, membrii cooperativei agricole de producție, sub

îndrumarea atentă a învățătorului Ferenczy Iosif — se perfecționează permanent în practicarea diferitelor discipline sportive.

La masa de șah găsești pe tînărul Csiki Endre, conducător de atelaje în cooperativa agricolă de producție, de mai multe ori campion raional; pe brigadierul de cîmp Domo Antal, de două ori campion raional, pe elevul Bustya Mihai, în vîrstă de 11 ani, care-și încearcă forțele cu cei mai mari decît el; pe Terebesi Ioan în vîrstă de 63 de ani etc. Se poate spune că șahul nu-și află locul numai în cadrul căminului cultural, unde au loc întreceri pasionante, ci și în cadrul multor familii din comună. În familia lui Csiki Gabor au loc asemenea dispute între cei patru fii ai săi: Zoltan, Gabor, Francisc și Adalbert, care au început să fie niște parteneri de care trebuie să se țină seamă. Cazuri

asemănătoare se întîmplă și în familia lui Domo Ferencz, Bustya Mihai etc.

În actuala Spartachiadă de iarnă șahul, tenisul de masă, săniuțele, schiul gimnastic și luptele au cunoscut o participare impresionantă, dacă raportăm aceasta la numărul populației. Astfel la șah au participat 119 cetățeni, la tenis de masă 94, la săniuțe 183, la schi 35, iar la gimnastică și lupte au evoluat aproape 200 de tineri. Deci din cei peste 1000 de locuitori sînt cuprinși în Spartachiadă mai mult de jumătate.

Tot aici mai există două echipe de volei — una feminină și alta masculină, care au obținut succese în diterite întreceri sportive. De pildă, echipa feminină de volei a participat la întrecerile interregionale clasîndu-se în fiecare an pe primele locuri.

Cupele, plachetele și fanioanele prezente la

căminul cultural în număr destul de mare sînt rodul strînsei colaborări care există între conducerea căminului cultural și asociația sportivă „Stăruința” din Gălești.

În decursul anilor a fost construită și o bază sportivă destul de modernă, pentru fotbal, volei și pistă pentru atletism, la care și-a dat contribuția în mod voluntar, aproape întregul sat.

Instructorul voluntar Ferencz Iosif ne povestește că începutul a fost destul de greu, dar împreună cu consiliul de conducere al căminului cultural au căutat și au găsit posibilitățile de a stimula sportul. Astăzi la competițiile sportive participă peste 500 de tineri și vîrstnici.

Succesele obținute în acest domeniu, vin să înscrie o pagină nouă care se adaugă la istoria contemporană a satului nostru cooperativizat.

I. MARINESCU

FACTORUL DENSITATE

Imi aduc aminte, era într-o dimineată de aprilie deosebit de frumoasă. Pornisem de inginerul Cristian Anghel spre locul de muncă al brigăzii de tractoare. Cercetam starea cimpului cu gândul la semănatul porumbului. Ne sfătuiam, ca să zic așa, asupra metodelor, în dreptul tarlătelor aparținând brigăzilor conduse de Constantin Ghiță și Nicolae Birlădeanu, mi-au revenit în minte câteva stihuri pe care, cu o seară înainte, le auzisem la câminul cultural în programul brigăzii artistice. Am reținut mai bine unele frânturi care se refereau la brigăzile conduse de acești doi comuniști, care în anul trecut au obținut producții mari de porumb. Merită să le cunoaștem și de aceea reproduc aici câteva:

„Ei, sub brazda scrisă-n glie / Boabele le-au pus bădie, / Numa-n cuiburi, cite două / Cind pe cimp mai era rouă; / Nici prea rare, nici prea dese / — la ră-n carte, pe alece. / Și lăsară — la cărire / Patruzele de mii de fire...”

Reținem din ele ceea ce credem că se referă cu deosebire la o lucrare importantă în cultura porumbului, anume, densitatea. A neglija această lucrare, chiar dacă asigură celelalte condiții, înseamnă a face lucrurile pe jumătate. Vorbesc din experiență proprie. Acum cîțiva ani, la noi, erau mai multe păreri în această privință. Unii susțineau că ce e des nu crește bine. Alții dimpotrivă. Cine avea dreptate? Toate acestea avea să le lămurască știința și practica noastră și a altora. Potrivit soiurilor, condițiilor de climă și sol avem să rînduim și densitatea. În această privință nu lipsesc exemplele.

În 1963 echipele lui Dumitru Paraschiv și Constantin Fulgeanu, lucrînd la fel de bine sol cu aceleași însușiri, au obținut producții diferite, respectiv 4 050 kg și 3 800 kg porumb boabe la hectar. La 800 grame vorbesc s-ar părea că diferența de densitate

ar fi singura cauză. Echipa lui Dumitru Paraschiv a avut 45 000 plante la hectar pe cînd cea a lui Fulgeanu 38 000 plante. Putea fi acesta însă singurul criteriu de apreciere? Nu. De ce? Pentru că alte echipe au avut cite 30 000—33 000 de plante la ha și au obținut producții mai bune decît cele amintite. Așadar, de unde izvorau „plusurile”? După toate cercetările din felul cum sînt repartizați pe sole hibridizii dubli, adică lăsînd pentru fiecare soi și solă, o anumite densitate. După cum se vede este o lecție nu tocmai simplă. Ca să nu „mărunțesc” lucrurile voi veni cu exemple mai generalizatoare. Anul trecut în cooperativa noastră de producție s-au obținut de pe 1 104 hectare cite 4 155 kg porumb boabe în medie la hectar. Și asta în condiții de secetă excesivă. Un rol important l-a jucat, în obținerea unei astfel de producții, densitatea. Concret, noi am cultivat cinci hibridizii dubli de înaltă productivitate. Cele mai bune rezultate le-a dat HD 206. De pe 320 de hectare s-au obținut în medie cite 4 679 kg la hectar. Densitatea medie a fost la acest hibrid de 35 000 de plante la hectar. Dar acum? În terenurile din luncă, unde apa freatică e mai la suprafață, am lăsat cite 42 000 de plante la hectar, în vreme ce pe terenurile mai ridicate doar cite 32 000 de fire. Hibridizii din grupa „200” sînt mai rezistenți la secetă decît cei din grupa „400”. De aici și concluzia firească. Pe cei din prima grupă îl amplasăm pe terenurile mai joase și înșeri pe cei din a doua grupă. Sînt și alte lucruri de a spus. Voi adăuga cîteva măsuri la care ne-am gîndit acum. Avem în primăvara aceasta de înșămîntat 1 200 de hectare de porumb. Total este pregătit și putem începe semănatul de pe acum. Vom ține însă seama de lecția pe care ne-a dat-o acest factor agrotehnic care este densitatea. Astfel la semănat vom avea grijă să avem la hectar 60 000 de boabe. Răritul îl

vom face o dată cu prașla întâia. Totul numai manual. În toate brigăzile se vor scoate firele în plus cu ajutorul unor lopețele de lemn, așa cum s-a procedat anul trecut la brigada lui Nicolae Birlădeanu. În acest fel nu va rămîne în sol nici urmă de rădăcini care să „fure” din rezervele de apă. Vom asigura o densitate plantelor țînd cont de caracteristicile fiecărei sole ca și a hibridizilor.

Poate că în zilele lui aprilie cînd

vom fi la semănat brigada artistică ne va aduce din nou aminte de versurile citate mai sus. Și nu ne vom îndoi că va fi așa, pentru că de pe acum artiștii amatori pregătesc un program intitulat: „Primăvara pe ogoare / Pentru holda roditoare”.

GHEORGHE GIUȚĂ
președintele C.A.P. Muntenii-Buzău,
raionul Slobozia

La Comana, în prag de primăvară

Prin diversitatea formelor de activitate, căminele culturale și bibliotecile își aduc o însemnată contribuție în buna desfășurare a lucrărilor din toate sectoarele de activitate ale cooperativelor agricole de producție. Despre manifestările ne-specific sezonului de primăvară ne-a vorbit cîțiva tovarăși din comuna Comana, raionul Giurgiu.

MARIN SOCOL, directorul căminului cultural: Prin majoritatea acțiunilor organizate în cadrul căminului cultural urmărim îndeosebi latura educativă. Cred că acum, în prag de primăvară, acest aspect al problemei capătă o însemnată deosebită, fiind în fața unor sarcini care cer multă operativitate.

Desigur că întreaga activitate culturală este strîns legată de viața de aici, din Comana. S-au ținut deja o serie de conferințe privind retribuiția suplimentară a țăranilor cooperatori și popularizarea cifrelor de plan. Nu demult a avut loc o expunere urmată de discuții cu tema „Al nostru și al meu”, iar în ziua de 11 martie, în cadrul Joi tineretului și-au împărtășit din experiența lor tinerii frunțași din cooperativa agricolă. Foarte utile s-au dovedit a fi întîlnirile cu lucrătorii din cadrul cooperativei agricole pe această formă de activitate. Am amintit mai înainte de operativitate. Cred că acțiunea numită „Reportajul zilei” inițiată în anul trecut, care acum o vom axa pe sarcinile imediate, răspunde întru totul acestei probleme. Spun acest lucru deoarece în fiecare duminică se iau în discuție rezultatele obținute, deficiențele întîlnite și sarcinile ce revin pe săptămîna viitoare. „La noi în cooperativa agricolă” se intitulează spectacolul care se află în pregătire de brigada artistică de agitație. Printre multele probleme ridicate de spectacol se numără și aceea a participării oamenilor la muncă.

ALEXANDRU PĂDURARU, bibliotecar. Și biblioteca își axează activitatea pe problemele la ordinea zilei. Încă din ianuarie s-a organizat o consfătuire cu brigadierii și șefii de echipe pe marginea broșurii „Bază trainică viitoarelor recolte de cereale”. Către sfîrșitul lunii martie va avea loc „Jurnalul vorbit” pe tema „Căile de sporire a producției agricole”. În acest an vom avea un nou sector de producție și anume legumicultura. Aceasta ne-a determinat să includem în planul nostru de activitate prezentarea mai multor broșuri care tratează despre organizarea acestui sector, veniturile pe care le aduce, cum se pot obține recolte bogate de legume și altele.

Oamenii răspund în general la toate acțiunile cu mult interes. Totuși, adresez conducerei cooperativei agricole și tovarășului Marin Calotă, președintele cooperativei agricole, o rugăminte. Să țină legătura cit mai strîns cu biblioteca în sensul de a mobiliza oamenii mai ales atunci cînd organizăm acțiuni care necesită citirea unor broșuri.

MARIN CALOTĂ, președintele cooperativei agricole: Noi sîntem cei care găsim în activitatea culturală un sprijin deosebit. Aș dori totuși ca biblioteca să pună la dispoziția cooperativelor noastre cit mai multe broșuri de specialitate. Cred că este foarte nimerit să se organizeze ore de lectură privind sectorul zootehnic, înșămîntările și mai ales întreținerea culturilor de primăvară. Vrem ca în acest an să ne organizăm munca în cooperativă mai bine. Această problemă de o foarte mare importanță a fost oarecum lăsată pe plan secundar. Și în această privință, căminul cultural și biblioteca ar putea iniția o serie de acțiuni care ne-ar fi de mare folos.

NICULINA DENDRINO

LIVADA NOASTRĂ

Pomicultura este unul din sectoarele de bază ale cooperativei noastre agricole de producție. Roadele culesse de pe cele 85 ha de livadă, din care peste 70 la sută cultivate cu măr Ionathan și creșesc, au adus un venit care depășește suma de 700 000 lei.

În această perioadă, aplicînd cele învățate la cursul pomicol, dăm toată atenția îngrijirii livezii. Pe o suprafață de 30 ha s-au făcut defrișări care să înlesnească dezvoltarea pomilor tineri, s-a curățat terenul și s-au transportat pînă acum 40 tone gunoi de grajd. Frunțași la aceste munci sînt Constantin Bratu și Gh. Radu Șchiopu, care s-au numărat și printre cei mai sîrguincioși elevi la cursul pomicol.

Anul acesta vor mai intra pe rod 20 ha din cele 89 ha plantație tînără. Sarcinile pe care ni le-am pus sînt mai mari, dar se bazează pe experiența de pînă acum. Anul trecut, de pildă, am avut în plan 20 kg mere la un pom de să-au obștinut 35 kg, cifră pe care am pus-o acum în planul de bază. Fireștin, printr-o atență îngrijire, punînd în aplicare cunoștințele obținute la cercul pomicol, noi ne vom strădui să obținem mai mult pentru a depăși suma de 900 000 lei planificată ca venit de la acest sector.

VASILE OPREA
președintele cooperativei agricole
de producție din Vlădești-Rm. Vilcea

ARTIȘTII AMATORI

În comuna noastră se desfășoară o bogată activitate artistică. Brigada artistică de agitație numai în acest an a pregătit două texte, intitulate „Înflorește cooperativa” și „Se schimbă fața comunei”. Brigada a prezentat 10 spectacole atît în comună cit și în comunele vecine.

În ultima perioadă, formația de teatru a prezentat piesa „Secretul” și pregătește „Un cîntec din fluier”, piesă ce so va prezenta în cadrul Festivalului de teatru „I. L. Caragiale”.

Echipa de jocuri a atras atît tineretul cit și pe cei vîrstnici. Dansurile locale sînt de mult îndrăgite de locuitorii comunei și jucate pe scenele căminelor culturale și la toate concursurile.

Dintre cei 70—80 artiști amatori îi amintim pe Nicolae Hoanță, Vasile Dumitrașcu, Dumitru I. Cișman, Elvira I. Guștoiu, Vasile Oprea, Aurelian Zamfirescu, Ioana Drăghici și Doina Bogoslov, care este și o bună solistă vocală.

Comuna Vlădești are și o veche tradiție a olăritului. Vasele de lut confectionate de olarii din comună au fost remarcate la diferite concursuri de artă plastică. Olarul Dumitru Schiopu a participat la toate concursurile în ramura ceramicii, organizate în regiune și pe țară, fiind premiat.

CONSTANTIN TOADER
directorul căminului cultural

Repicatul răsădurilor de ardei la cooperativa agricolă de producție din Popești-Leordeni, regiunea București

BARITINA

Fragment din romanul cu același nume

Dumitru Bazaca simțise că pescarii din Romora și (aruni) din Șicla se uitau la el ca la o nemaipomenită ciudățenie. Uneori avea chiar impresia că dincolo de privirile lor intrigate se ascunde un sentiment de ostilitate. El însă nu lua în seamă aceste priviri, își spunea că nu sînt privirile unor oameni ignoranți și că nu are timp de pierdut cu astfel de lucruri care și așa se vor rezolva într-o zi de la sine, în ziua cînd el va fi descoperit baritina. Nu visase, timp de cinci ani, cît fusese student, decît să i se încredințeze, încă de la început, o misiune cu adevărat importantă. Această misiune îi fusese încredințată, poate chiar mai repede decît se așteptase. După numai cîteva luni de stagiu la minele de fier de la Iulia, profesorul Eugen

oglindea de argint cu nuanțe albastre a Dunării, cînd se ducea dimineața să se scalde, înainte de a porni din Sarmata spre dealurile învecinate cu Șicla și cu Romora. Căuta baritina, cu o îndrjire crescîndă. Nu găsisese, deocamdată, decît urmele slabe și neconcludente semnalate pe vremuri de către Radu Pascu și asupra cărora Eugen Puntea îi atrăsese atenția. În ultimul timp, simțea cum o umbră îi întuneca speranța cu care venise. În astfel de clipe, descoperirea pustietatea nemărginită a văilor și a dealurilor și amintindu-și deodată că pe lume există și oameni, se simțea singur. Uneori se întimpla să întâlnească în cale și cîte un om, și ar fi vrut să-l oprească, să vadă dacă mai știe măcar să vorbească, însă omul îi arunca o privire ciudată și se îndepărta de el

Desen de LIANA PETRUȚIU

Puntea îl convocase pe neașteptate la Comitetul Geologic, unde, fără a-i spune din capul locului de ce îl chemase, îi vorbise mai bine de o oră despre rolul specific al baritinei în contextura generală de industrializare a țării.

— E vorba, precizase apoi, ca industria petrolieră să fie o amploare fără precedent. Or, după cum consider că știi, baritina e absolut necesară în procesul de extracție al țiteiului. Dar actualmente o importăm. Și se impune să n-o mai importăm, cu atât mai mult, cu cît acest minereu devine necesar în raport direct proporțional cu planul amplificat de producție al petroliștilor. În consecință, adaugă el, după ce, scoțindu-și ochelarii, îl privise cîteva clipe drept în luminile ochilor, prospecțiunile dumitale vor avea ca scop depistarea acestui minereu.

— Ale mele? Întrebuse Bazaca, sufocat de emoție.

— Și de ce nu? răspunsese profesorul. Apoi, întinzîndu-i niște hărți geologice vechi, îi recomandase: „Studiază aceste hărți. Sînt cam rudimentare, dar îți vor fi utile. Iată și o copie după notițele originale ale lui Radu Pascu. Sînt incomplete și neconcludente la scara industrială, însă opinia mea e că...

— Da? îl întrerupse Dumitru Bazaca, sub imperiul tulburător al entuziasmului. El a semnalat cel dintîi prezența baritinei în nord-estul Dobrogei. Cu zeci de ani în urmă. Știu, am învățat asta.

Eugen Puntea îl privise atent, cu o tresărire ușoară a feței, apoi îi spusese, cu o voce schimbată, oarecum tristă.

— Ești un tînăr pasionat și tenace, dar dacă ai și ajuns la concluzia că ai studiat suficient, tenacitatea dumitale se va prăbuși curînd în lupta acerbă cu miliardele de ani condensate într-o singură piatră...

Urmase o pauză îndelungată, și în tăcerea aceea, destul de rece, privirea lui Eugen Puntea căutase parcă ceva în trecutul închis în cei cincizeci de ani ai săi.

— Nu cunoaștem suficient niciodată... rostise apoi, cu un glas tulbure, de care Dumitru Bazaca își amîntea și acum, uneori, în singurătățile ursuze ale acestor dealuri îndărătnice. În fine! sfîrșise el, redevenind deodată senin și decis. Concluzia e că trebuie să găsim baritina. Înțelegi, dragul meu? Trebuie!

Discuția aceasta avusese loc cu trei luni în urmă. Așa că de trei luni de zile, Dumitru Bazaca lovea cu ciocanul geologic în pietre, cutreierînd dealurile arse de soarelui, din zori și pînă noaptea, tirziu. Era subjugat de dialogul cu aflorimentele, dialogul acesta devenise pasiunea unică a vieții sale și nu mai trăia decît cu certitudinea răscolitoare că zăcămintele uriașe de baritina pe care el neapărat le va descoperi, îi vor aduce stima și faima. Soarele îi asese obraji și bustul, prelăcîndu-l într-o statuie de bronz, pe care el o admira uneori, în

pecuniile de la Romora. „N-are decît să vină el însuși să vadă!” se gîndea furios Dumitru Bazaca. Era întrudupă-amiază toridă, după ce toată dimineața explorase zădărnice. „Și să-mi trimeată sondori. Nu pot să le singur pe toate. Să mi-l trimeată mai repede... Ajută-seese lingă o stîncă despicată în două, un afloriment uriaș, cel mai mare din cîte întâlneau pînă atunci.

— A, doamna Dromader! Sărut mîna, stimată doamnă, o salută el cu glas tare și se strecură între cele două cocoșe de piatră.

O pipăi cu ciocanul în cîteva locuri. Piatra îi răspundea mereu cu alt sunet.

— Îmi permiteți! reluă el, și izbi cu putere. Sînt tînăr poate vă interesează să știți că sînt un tînăr tenac! Dacă nu credeți, poftiți, vă mai servesc una!... Și să știți că nu-mi pasă, pot să rămîn aici și la noapte. Rămîi pînă veți binevoi să-mi răspundeți, dacă aveți baritina în bură sau nu.

Aflorimentul era foarte dur, atât de inverșunat și cî dur, încît ciocanul sărea înapoi, ca respins de o faptură năpraznică, iar Dumitru Bazaca simțea uneori, cînd lovea mai puternic, o durere de fulger în cot.

— Așa? Ei bine, poftiți încă una! se infurie el. Pentru tovarășul lftode. Primiți-o și dați-o mai departe! Și sfătuiți-l să-mi trimeată sondori. Dacă instalăm sondeze, nu mai aveți nevoie de mingierile mele... Ori se pare că nu v-am mingiat peste tot? Atunci mai se viți una, e pentru dumneavoastră...

Stîncă era încinsă de soarele dogoritor. Totul împrejur era uscat, și ardea: pămîntul prăfos și gălbui, ciulir cu verdele stîns, cenușiu, pînă și iarba ardea, ca aerul. Dumitru Bazaca sorbi din bidonul cu apă clocotit apoi trecu în partea cealaltă a stîncii.

— Nu, nu vă părăsesc, vorbi el din nou, ușor ame de căldură. Vă voi stărîna cu ciocanul, pînă veți mă turisi adevărul.

Gitul i se uscaser de sete și-l dureau capul. Simțea cu o febră moleșitoare i se strecoară în trup. Respiră adînc căutînd să-și adune puterile, și aruncă o privire spercer. Tresări. Cerul era trandafiriu, iar el știa că fuse albastru. Apoi cerul deveni roșu, ca sîngele, și Dumil Bazaca se gîndi, ca prin vis, că desigur începea asfîșitul. „Atunci de ce nu mai vine răcoarea?” se întrebă și lovi cu putere. Piatra cedă.

— A, mi-ați mai oferit o bucată! exclamă el. Vă de dumneavoastră seama, stimată doamnă Dromader, înseamnă pentru mine perspectiva unei victorii? Ei bine, poftiți încă una! Acum înțelegeți? Dacă pute înțelege asta, veți înțelege și ce înseamnă perspectiva unei înfrîngerii...

Lovea uneori cu blîndețe, alteori cu o ură inverșunat Febra creștea, o simțea cum pune stăpînire pe el, alia cu stîncă, urmărind să-l doboare. Se inserase de mu ieșiseră stelele. Mîntea continua să-i lucreze cu înfrigare, însă trupul începea să cedeze, în ciuda eforturilor sale, și el se miră, pentru că se știa vînjos și energic. scutură și reîncepu să lovească în stîncă, întrebîndu-dacă laboratorul îi va confirma sau nu ipotezele. Piat scînteia, sub mușcăturile ciocanului. Apoi Bazaca uită la cer, și văzu cum scînteiază stelele, îi plăcea această ciudată asemănare dintre stele și piatră, și ris Ciocanul îi alunecă din mîna, cu un zgomot ușor, l vindu-l peste picioare. Dumitru Bazaca rămase o vreme pe gînduri, niște gînduri confuze, din care nu reuși să înțeleagă nimic, apoi începu să cîntărească pietrele palme, alegîndu-le după greutate, și făcîndu-le grăme pînă cînd noaptea se adînci și arșița scăzu, iar el sim cum începea să i se răcoare trupul. Se gîndi că i mai trebuia să umble prin soare cu capul descoperit se înlîne în iarba uscată, lingă grămada din sub lună. „Ridică-te” își spuse după un timp și, pentru ca să nu-l prîndă somnul, se apucă să numere stele. „Ridică-te” își repetă el, așteptînd să-i revină puteri. „Nu te lăsa atras de minciuna pămîntului”. Mai numă o dată stelele, pentru ca să nu adoarmă cu spinarea pită de pămînt. Și totuși... adormi.

BEN CORLACIU

APROAPE DE BICAZ

Lîngă Ceahlău, în vremea din trecut,
Pe-aproape de Bicz, — așa se știe —
Necazul, beznei mîna i-a cerut
Și s-au legat pe-atunci, cu cununie.

Se spune că muntenii au scrișnit
Și-au încercat să se împotrivesc
Dar mirilor ucazul le-a venit
Semnat cu o pecete grea, regească.

De-atunci, muntenii trajul și l-au dus
Însîngerăți de bice și furtuni.
Plîngeau copii pe Bistrița în sus
Și doinele sub streșini de goruni.

Și-au scos muntenii fluierul și-au zis
Un cînt născut din rana lor adîncă
Și cîntecul tristeții s-a înscris
— Ca să rămîie veac de veac, — în stîncă.

Dar astăzi peste cîntecul muntean
E-o melodie nouă de turbină

Și făurim prin fapte, an de an
Logodna-ntrre belșug și-ntrre lumină.

Muntenii dirji spre culmi s-au avîntat
Și plaiurile, mîndru înflorese
Căci mirilor, ucazul i-am semnat...
I-am pus sigiliu nou, muncitorese.

Și fluier nou muntenii și-au cioplit
Și-au zis un cîntec drag la cununie
Cînd peste munți și dealuri s-a stîrnit
Din apc-n vîiet, fulgerare vie

Și cînd bătrîni cu înflorată bundă
Priveau uimiți spre stîlpii-ngemănați
Nebănuind că riul poartă-n undă
Atîtea mii și mii de kiloați.

Iar cîntecul cu aripă doinașă
Dînd slavă parcă noului ucaz
S-a-nscris pe veci în stîncea uriașă
Care-nfrăștește munții la Bicz.

NICOLAE NASTA

TITANUL

Tu n-ai lucruri de vis, crepusculare,
Adîncurile clare,
Substanță ești din haosul cimeric,
Un chiag de întuneric.
Dar fii în sin o arșiță ciudată
Din care deodată
Înfăptuiești a spejelor Idee
Păuni și orhidee.

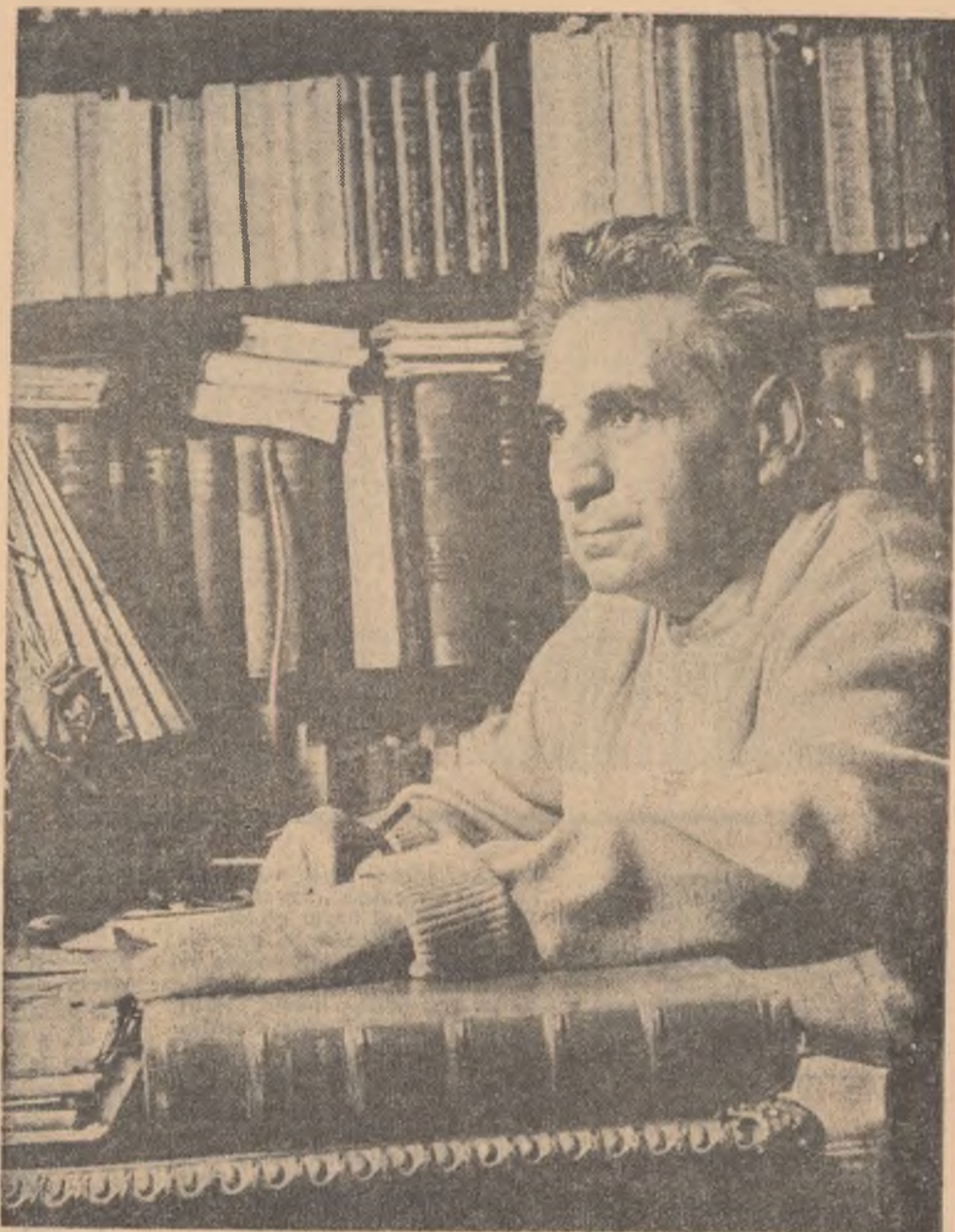
Doamnei citeam aceste răscolitoare versuri în „Contemporanul” cînd am aflat moartea marelui cărturar, eseist, poet, romancier, critic și istoric literar George Călinescu. Și inima mi s-a strîns de durere. Am pierdut pe unul dintre cei mai străluciți reprezentanți ai culturii românești și un cetățean de mare valoare. Umanist de larg orizont, G. Călinescu s-a ridicat cu toată autoritatea sa împotriva reacțiunii politice și spirituale, militînd curajos, în anii negri ai fascismului, pentru nobilele idei ale democrației, culturii și păcii. 23 August 1944 l-a găsit a datorie și, de atunci, a fost un consecvent luptător pentru socialism, în calitate de cărturar, de ziarist și de deputat, precum și ca oștean credincios și disciplinat al partidului. „Așa cum am declarat și public, m-am simțit totdeauna în mijlocul Partidului Muncitoresc Român și am luptat ca atare!” arăta el în 1962, în scrisoarea prin care sollicita intrarea în rîndurile partidului.

George Călinescu a fost un luptător neobosit pentru progres, un artist a cărui operă va rămîne, peste veacuri, mărturie a timpului nostru, a eforturilor poporului român la construirea socialismului. De-a lungul vieții sale, el a constituit un strălucit exemplu de dăruire în slujba patriei și a culturii. A dus o viață de autentic mucenic al cărții, neprecupețind nici o clipă — din anii săi bogăți în realizări — pentru a contribui la ridicarea pe culmi tot mai înalte, a culturii românești, a prestigiului poporului nostru.

Rezultat al unei minți geniale, dar și al unei munci titanice, al unor uriașe cercetări, în viziune operă științifică a lui George Călinescu se îmbină cu marea poezie și cu o viziune filozofică umanistă izvorită de dintr-o profundă cunoaștere a lumii. Ea se înscrie în universul creat, alături de operele altor străluciți reprezentanți ai științei și artei românești din secolul douăzeci — Nicolae Iorga, George Enescu, Constantin Brăncuși.

Generații după generații vor cinsti pe acest titan care s-a stins prematur.

ȘERBAN NEDELCO

George CĂLINESCU

Cel mai erudit bărbat, cel mai mare cărturar al culturii românești din ultimele decenii s-a stins zilele acestea în persoana profesorului, scriitorului, academicianului George Călinescu.

Generații și generații de elevi și ucenici nu vor istovi tezaurul de învățătură și știință din opera acestui suveran al cărții care a fost George Călinescu.

A pornit dintr-o familie modestă, cu restrînse posibilități. A urcat treptele învățării, ale științei și artei numai și numai prin muncă sa, acuzînd, prin propriile merite și prin aspre eforturi intelectuale, stima și prețuirea cu care l-a încununat o țară întreagă. De unde să începem să măsurăm orizontul de cunoștințe al profesorului George Călinescu, pentru ca să putem cuprinde cureubeul strălucitor deschis peste cultura noastră de acest savant?... Ca romanist, adică specialist în culturile de origine romană, George Călinescu stăpînea ca nimeni altul limbile popoarelor romanice — latina, romîna, italiană, spaniolă, franceză, portugheză —

și nu numai limbile, dar și istoria, și cultura acestor popoare.

Dar ridicat pe culmea amețitoare a culturii universale, George Călinescu s-a reîntors, cu un și mai fierbinte patriotism, spre istoria și cultura propriului său popor. Isprăvind și în chip strălucit studiile în străinătate, el s-a dedicat, cu o pasiune unică, cercetării culturii și literaturii românești, luminat de nobila ambiție de a impune lumii valorile originale de sensibilitate și gândire ale poporului român. A întreprins, pentru aceasta, ca nimeni altul, o căutare vastă, studiind atent și cu dragoste tot ceea ce a dat cultura românească îndelungul secolelor de la începuturi și pînă acum. Cronici, acte, documente, psaltiri și evanghelii, monumete istorice și monumete de artă, măturii, operele tuturor scriitorilor romîni, chiar și cei mai obscuri, au fost puse sub telescopul geniului setos să aștepte în lumină acestui popor în cultură și s-o pună în lumină, ca pe o bijuterie a lumii întregi. A pus în lumină această taină în a sa monumentală lucrare „Istoria literaturii romîne

de la origini pînă în prezent”, ca și în ale sale monografii despre marii noștri scriitori, Eminescu, Creangă, Grigore Alecsandrescu, Nicolae Filimon, Eliade Radulescu, opere fundamentale pentru viața spirituală și pentru cultura acestei țări.

Paralel cu această osirdie de savant, George Călinescu a făurit el însuși, ca mare scriitor, modele de creație pentru literatura românească în poezie, teatru, roman, eseu, îmbogățind astfel patrimoniul literaturii noastre și al literaturii universale cu opere nepieritoare. Ca prozator, prin romanele sale „Căpitanul”, „Enigma Otiliei”, „Bietul Ioanide” și „Scrinul negru”, el a făcut o adevărată cronică a societății românești de la începutul acestui secol și pînă azi, în anii construcției socialiste, înnoind și prin magistrală creație sa cu creația marilor noștri clasici, cei care au creat istoria vie, în imagini, a acestui popor. În poezie, el a lărgit sensibilitatea noastră, prin florile alese ale versurilor lui, culese din solul celei mai rare și mai rafinate culturi. În dramaturgie, ne-a dat cîteva piese de mare originalitate, meditații asupra destinului omului în raport cu istoria și timpul. Și ne-a mai dat ceva George Călinescu, ne-a dăruit direct, prin pasiunea lui de combatant pentru cauza poporului, însuși viața lui, clipă de clipă.

Încă din tinerețe, el a trecut de partea celor mai înaintate forțe ale poporului, condamînd fățiș de la catedră și prin scris, fascismul. El a fost un militant pentru democrație, dreptate socială, cultură, civilizație și pace, prin întregul său scris și prin întreaga sa ținută de intelectual demn, de mare patriot, fapt care l-a făcut să se angajeze cu tot sufletul. După eliberare, ca deputat în Marea Adunare Națională, George Călinescu a adus la tribuna acestui for suprem, mesajul de fierbinte adevăr al intelectualității noastre față de statul nostru socialist și față de partid.

Arzînd ca o flacără, le cerea și celorlalți să sporească vîlvătaia entuziasmului obștesc pentru marea construcție, prin tot focul de care sînt în stare, ca oameni. Stăpînind cultura lumii și cultura poporului său, le cerea, cu încredință și măsoare patriotismului nu în vorbe, ci în însușirea tezaurului de artă și cultură al poporului și al tuturor popoarelor, pentru ca munca să se ridice într-adevăr la prestigiu creației și artei. El a fost un cititor de cultură ca și, în timpuri mai vechi, un Vasile Lușu Vodă sau un Matei Basarab, fiindcă George Călinescu a elădit pentru poporul român monumente. El a fost pe planul culturii un erou.

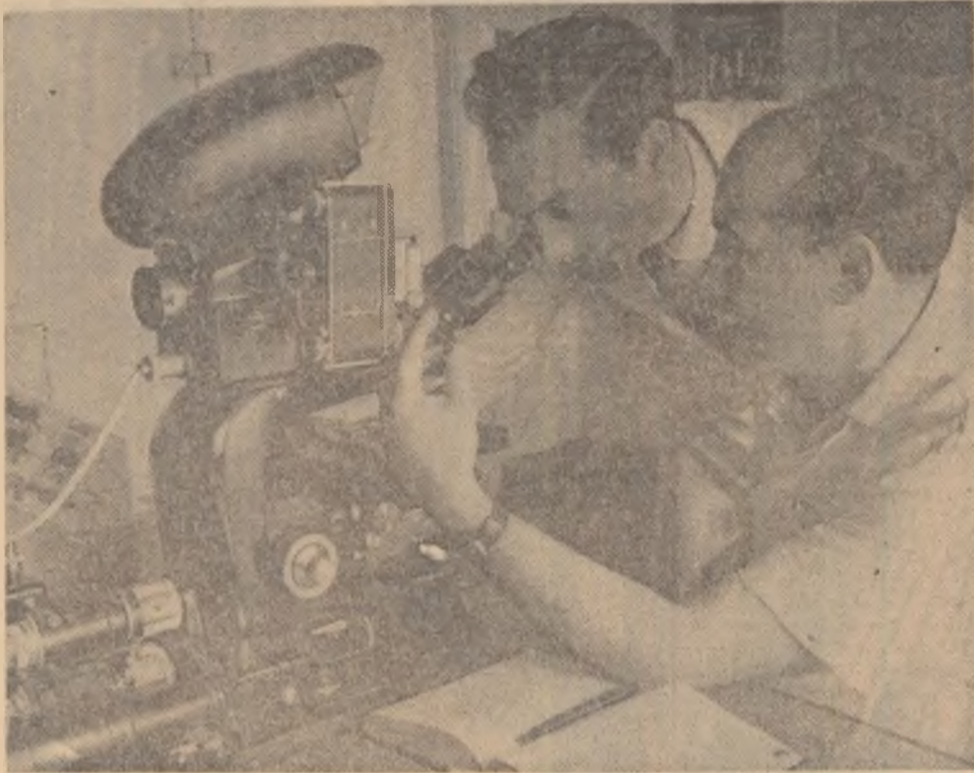
A căzut la datorie, luptînd cu o boală necruțătoare, ținînd în mînă cu ultimele puteri condeiul, arma și sceptrul său. Vom socoti acest condei al lui George Călinescu drept o spadă și un sceptru de rar preț în tezaurul nostru de valori, alături de sceptrul lui Dimitrie Cantemir, alături de peana lui Miron Costin, Eminescu, Mihail Sadoveanu.

Printre alegători,
la locul de muncă

Foto: I. MICLEA

PAUL ANGHEL

Centrul de hematologie din Capitală. Dr. Vlad Apăteanu, candidat în științe medicale, cercetător principal și dr. Gh. Grigoriu, cercetător științific, examinând la microscopul romănesc I.O.R. model N.C.1 un preparat autoradiografic cu celule de măduvă osoasă conservată la —80°

Magazin științific

SILICIUL, ELEMENTUL VIITORULUI

În viața noastră, siliciul participă intens dar modest, intrând sub forma combinațiilor sale în cele mai felurite produse, de la talcul medicinal și albăstreala de rufe la pietre prețioase ca rubinul, topazul, ametistul, smaragul, opalul sau safirul, de la azbest și șamotă la cuarț sau la emailurile cele mai fine. Într-o proporție mai mică sau mai mare, acest element, care în stare pură se aseamănă cu fierul, face parte din mai toate obiectele inconjurătoare.

Cantitatea relativ restrinsă de carbon, trecerea sa treptată în aer, unde se găsește sub formă de dioxid de carbon, a făcut, încă de mult, pe chimiștii să-și îndrepte eforturile către înlocuirea sa, în multe domenii, prin siliciu care este destul de asemănător cu carbonul în ceea ce privește diversitatea și caracteristicile derivatelor săi.

Unele produse care pot fi obținute din siliciu, ca de exemplu masele plastice, fibrele sintetice și anumite cauciucuri prezintă chiar, în comparație cu cele obținute din carbon, unele avantaje. Ele sînt mult mai rezistente, la temperatură înaltă nu ard, nu sînt afectate de agenți chimici sau de microorganisme.

Rezultatele obținute pînă-n prezent, în transformarea chimică a compușilor naturali în siliciu, sînt într-adevăr promițătoare. Astăzi se produc industrial cauciucuri siliconice, care chiar dacă nu au încă elasticitatea cauciucului natural, în schimb sînt mult mai rezistente.

Lacurile pe bază de silicon își fac tot mai mult loc în industria electrotehnică fiind izolanți care resping apa, cu o rezistență deosebită la încălzire; chimicii îi furnizează pelicule care rezistă la reacții de cei mai puternici. În industria materialelor de con-

strucție aceste lacuri sînt folosite la acoperirea pereților, cărora le conferă luciul sticlei.

Uleiurile siliconice au proprietăți deosebit de interesante ca lubrifianti. Alături de cunoscuta lor rezistență, aceste uleiuri au calitatea de a-și modifica foarte puțin viscozitatea la creșterea și la scăderea temperaturii. Siderurgia consumă mari cantități de ferossiliciu pentru îmbunătățirea calității anumitor oțeluri. Fonta cu mult siliciu este mai rezistentă la acțiunea unor agenți chimici decît aliajele speciale.

Compușii siliciului depășesc multe aliaje speciale și din punct de vedere al durității. Astăzi se extinde tot mai mult fabricarea sculelor așchietoare al căror corp dur este confecționat din material ceramic.

Rezistența la temperaturi înalte a făcut ca siliciu (carbura de siliciu), să ia în cuptoare locul aliajelor folosite la obținerea rezistențelor electrice.

În țara noastră, chimiei siliciului i se acordă importanța cuvenită. Institutele de cercetări studiază atît modalitatea de a obține elementul pur cît și cea de a produce sortimente noi de produse utile atît vieții de toate zilele cît și industriei.

Ing. C. MĂTASE

SOIURI NOI DE GRÎU ȘI SFECLĂ DE ZAHĂR

Profesorul iugoslav dr. Slavko Boroiević, de la Facultatea de agricultură din Novisad, lucrînd în cadrul Institutului agricol din această localitate, a reușit să creeze în ultimii ani trei soiuri noi de grîu de înaltă productivitate. Este vorba de soiurile: „Bacika”, „Panonia” și „N.S. 4”.

Noile soiuri de grîu, create de profesorul iugoslav, au o rezistență mare la frig și secetă și dau producții ridicate la hectar. Soiul

Bacika de pildă a dat, în cursul experiențelor făcute, aceeași producție ca și Bezostaia, iar soiul

Panonia a dat recolte mai mari decît soiul San Pastore.

De asemenea, la Institutul agricol din Novisad au fost create cîteva soiuri noi de sfeclă de zahăr printre care „Poli-1”, „Poli-2” etc. a căror producție este cu 15—20 la sută mai mare ca a soiurilor obișnuite.

DESALINIZAREA APEI DE MARE

De mai multă vreme, oameni de știință din diverse țări (Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii etc.) lucrează la elaborarea unor procedee cît mai rentabile de desalinizare a apei de mare. Unul din aceste procedee, bazat pe difuziune, a fost pus la punct recent în S.U.A. El se deosebește în mod principal de vechiul procedeu prin distilare și revine la un preț de cost de două ori mai mic.

Sfatul medicului

CONDIMENTELE

Calitatea mîncărilor sau a alimentelor este apreciată și prin felul în care acestea sînt preparate și prezentate. Gustul și aspectul lor atrăgător întăresc pofta de mîncare.

Această calitate o capătă mîncărurile dacă sînt drese și cu condimente aromatice. Mîncărurile aromate, preparate cu condimente sau mirodenii, pe lângă mirosul plăcut au și un caracter stimulant direct, prin excitarea secreției gastrice și intestinale.

Condimentele aromatice sînt: vanilia, cuișoarele, scorțișoarele, anasonul, chimenul, foile de dafin, care conțin uleiuri aromatice în cantități variabile.

Condimentele piperate sînt: piperul, ardeiul, boiaua, hreanul. Tot condimente sînt și usturoiul, ceapa, arpagicul, prazul, muștarul, oțetul. În afară de aportul lor aromatic și de gustul pe care-l au, conținutul acestora în vitamine este redus, ele neavînd importanță ca valoare alimentară.

Folosirea rațională a condimentelor în alimentație nu produce nici un neajuns organismului, în schimb folosirea lor excesivă este dăunătoare prin iritația prea mare pe care o provoacă.

Sînt unele mîncăruri, adevărate depozite de condimente piperate. Papricașul, de pildă, este bogat în boia (ardei roșu pisat) și piper.

Chiftelutele cu sos (marinate) necesită la prepararea lor piper pisat, piper boabe, foi de dafin, boabe de ienibahar, lămîie sau oțet, ceapă. Toate acestea reprezintă un aport mare de excitante.

La o mîncare de varză, la sarmale, pe lângă piper și ienibahar, care se adaugă la preparare, se mai folosește, de obicei, în timpul mesei și un ardei. Tot așa o ciorbă sau un borș sînt consumate cu o multă plăcere cu un ardei lute alături.

Iată doar cîteva aspecte pe care deși le cunoaștem, le-am reamintit pentru însemnătatea pe care ele o prezintă în alimentație. Condimentele nu dăunează atîta vreme cît sănătatea organismului permite folosirea lor în mod normal. Ajunse în stomac și în duoden condimentele excită mucoasa făcînd să crească lichidul sucului gastric și secreția duodenală care ajută la digestia alimentelor. În intestinul subțire și gros acțiunea lor este mai mult iritativă. În oricare caz se produce un proces de congestie cu o creștere a activității funcțiilor care pînă la un punct este bună. Perpetuarea acestei stări, adică abuzul, duce la extrema opusă, la crearea de tulburări în funcția stomacului sau a intestinelor, prin creșterea prea mare a secrețiilor care devin astfel dăunătoare, sau prin oprirea funcțiilor normale de absorbție ale intestinelor.

Bolnavii care au cele mai mici semne de boli digestive ca gastrită, ulcerul gastric și duodenal, colecistită, colită sau constipație cronică, vor trebui să înlăture toate alimentele cu acțiune iritativă și între acestea condimentele care sînt agravante ale bolilor.

Celor care nu au poftă de mîncare, neîntînd bolnavi de boli digestive, adăugarea de condimente excitatoare ale secreției stomacului le este recomandată, ca o metodă medicală dietetică.

Dar chiar pentru cei sănătoși, folosirea nerațională a condimentelor produce, cum am arătat, o iritație continuă, care ajunge în cele din urmă să facă dintr-un om sănătos, unul bolnav.

Cumpătarea este o calitate deosebit de importantă în alimentație. Principiul acesta își găsește o dată mai mult aplicarea și în cazul condimentelor.

Dr. EUG. ȘERBĂNESCU

Din programul de radio

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.00 Muzică populară interpretată de Maria Lăzărețu și Grigore Klazim. 11.00 Melodiile dumneavoastră preferate — muzică populară. 12.30 Arit și duete din cele mai iubite opere. 13.30 De toate pentru toți. 18.00 Program de muzică populară cerut de membrii Cooperativei agricole de producție din comuna Găgești, regiunea Iași și de alți ascultători. 19.30 Cărți care vă așteaptă.

LUNI: programul I: 9.00 Melodii populare. 11.30 Muzică populară interpretată de Gheorghita Ristea, Victor Bulzan și Ion Gîrbăcea. 14.10 „Almanahul melodiilor” — muzică ușoară. 15.28 Folclor muzical. 17.00 Arit din opere interpretate de David Ohanesian. 18.05 Muzică populară cerută de ascultători. 21.20 Limba noastră: „Puțină istorie” — vorbește acad. prof. Al. Graur. programul II: 8.00 Muzică populară. 10.05 Cîntece și jocuri populare. 12.05 Arit din opere. 12.30 Melodii populare.

MARTI: programul I: 8.34 Muzică din opere românești. 9.00 Cîntece și jocuri populare. 10.03 „Patrie, izvor de frumuseți” emisiune de cîntece. 10.20 Melodii

populare. 12.03 Tineri interpreți de muzică ușoară. 12.30 Concert de muzică populară. 18.30 Program de muzică populară cerut de muncitorii de la G.A.S. din comuna Chereușa, regiunea Maramureș, de membrii Cooperativei agricole de producție din comuna Unirea, regiunea Galați și de unii ascultători din satul Botest, regiunea Banat; programul II: 7.45 Cîntă orchestra de muzică populară „Briulețul” din Constanța. 9.03 Poemul vocal simfonic „Visul lui Bălcescu” de Ion Hartularu-Darclăe. 13.45 Melodii populare interpretate de micul format instrumental.

MIERCURI: programul I: 8.00 Melodii populare. 8.30 Selecții din opera „Ana Lugojana” de Filaret Barbu. 9.30 Din folclorul muzical al popoarelor. 12.03 Jocuri populare interpretate la diferite instrumente. 15.00 Muzică populară interpretată de Benone Sinulescu și Constantin Bordeleanu. 16.15 Lucrări corale pentru repertoriul ansamblurilor de amatori. 18.45 Program muzical cerut de ascultători. 21.15 Frumusețile patriei oglindite în poezia contemporană; programul II: 7.35 Cîntă taraful din comuna Iancu Jianu, regiunea Oltenia. 9.03 Muzică populară. 10.30 Melodii populare interpretate la cîmpol și țambal. 12.15 Muzică populară din Moldova. 12.45 Val-sur interpretate de fanfară. 16.00 Cîntece și jocuri populare. 17.15 Cîntă Florin Dorlan — muzică ușoară.

JOI: programul I: 6.10 Cîntece despre tractoriști. 12.30 „Profesori de creatori populari”. 13.06 Muzică populară românească și a minorităților naționale. 15.31 Melodii populare interpretate de Petre Săbădeanu, Gheorghe Zamfir și Alexandru Bidrel. 16.30 Prietena noastră cîntă: „Din creația clasicii literaturii române”; George Topirceanu, Emil Gîr-

Surprizele unei expediții australiene

Asociația britanică pentru studierea societății primitive a dat publicității un raport privind o recentă expediție antropologică, întreprinsă de Universitatea din Melbourne (Australia), cu care prilej s-a făcut o foarte interesantă descoperire.

Pătrunzând în deșertul Australiei Centrale, expediția a dat peste rămășițele unui trib, numit bindibu, care trăiește în condițiile epocii de piatră.

Umblind goi, oamenii din acest trib, „prietenoși și cu totul fără teamă”, cum arată raportul, se hrănesc cu semințe, rădăcini, insecte și șopirle, și folosesc unelte de muncă și de vânatoare făcute din piatră și din lemn — sape, sulii, scuturi, cuțite de vânatoare. Ca material pentru legat, ei folosesc ierburile și coaja copacilor.

Expediția a descoperit acest trib în mod cu totul întâmplător. Unul din membrii expediției a observat în deșert, considerat pînă atunci nelocuit, o coloană de fum. Aproximându-se, cercetătorii au constatat că fumul se ridica de pe fundul unei rișe adânci, din albia secată a unui râu. Acolo se afla o așezare, alcătuită din câteva bordeie, risipite în jurul unui izvor ce țignea dintr-o stîncă. Așezarea aceasta era „capitala” tribului bindibu — Labbi-Labbi.

Tribul bindibu vorbește o limbă care nu se aseamănă cu nici unul din dialectele băștinașilor australieni.

I. BLOCK

PRESTIGIUL POLITICII EXTERNE A R. P. ROMÎNE

A bordarea principală a problemelor internaționale, cu un înalt simț de răspundere pentru soarta popoarelor, a adus Republicii Populare Romîne un deosebit prestigiu. Iată de pildă, cînd ministrul de externe al Romîniei, Corneliu Mănescu a luat cuvîntul în cadrul actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Agențiile France Presse, Associated Press, ziarul american New York Times și alte ziare, au scos în evidență reafirmarea atașamentului Romîniei față de principiile înscrise în Charta O.N.U. În mod deosebit, New York Times relevă sensul activ pe care R. P. Romîna îl acordă coexistenței pașnice, mergînd mai departe de „existența simultană pe harta lumii a unor entități care se ignoră reciproc”.

„Angajat în uriașă sa operă constructivă — se arată în Manifestul Consiliului Național al Frontului Democrației Populare — poporul romîn este adînc interesat în menținerea și consolidarea păcii. Dînd expresie acestei înalte năzuinți, animată de spiritul răspunderii pentru soarta omenirii, Republica Populară Romînă desfășoară o susținută activitate pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, pentru instaurarea unui climat de înțelegere, prietenie și cooperare între popoare”.

Activa manifestare a țării noastre ca factor de pace pe arena mondială și-a găsit expresie în fidelitatea sa față de principiile înscrise în Charta Națiunilor Unite; în inițiativele sale și în sprijinul acordat oricăror acțiuni îndreptate spre destindere; în consecvența și perseverența cu care, alături de celelalte țări iubitoare de pace, s-a pronunțat și se pronunță, în forurile și organizațiile internaționale, pentru soluționarea pașnică pe calea tratatelor directe, între părțile interesate, a problemelor litigioase.

Țara noastră militează în mod consecvent pentru încetarea cursei

înarmărilor și pentru realizarea dezarmării generale și totale ca obiectiv de uriașă însemnătate pentru consolidarea păcii, susținînd totodată orice măsură care ar apropia omenirea de realizarea visului său de veacuri: asigurarea unei păci trainice. Astfel ar fi și crearea de zone denuclearizate în diferite regiuni ale lumii. Țara noastră a făcut, de altfel, prima propunere în acest sens, încă în 1957, cînd a susținut necesitatea ca Balcanii, acest „butoi de pulbere” altădată, să fie transformați într-o zonă a păcii și colaborării, realizîndu-se astfel acțiuni pe plan regional în vederea dezvoltării unor relații de bună vecinătate între state cu orînduiri sociale diferite.

Romînia, ca țară a cărei economie se află în plin proces de dezvoltare complexă și multilaterală, militează pentru extinderea schim-

construite pe credit devin proprietatea exclusivă a țărilor unde se construiesc, asigurîndu-se astfel respectarea consecventă a independenței economice a acelor țări.

O importanță deosebită a prezentat propunerea țării noastre cu privire la acordurile comerciale pe termen lung, a căror eficiență pentru stabilitatea și dezvoltarea schimburilor internaționale a fost dovedită prin însăși experiența țării noastre, precum și a altor state.

În același timp, ca o expresie a politicii de pace și colaborare internațională, țara noastră extinde tot mai mult schimburile comerciale, culturale, științifice, tehnice, cu toate statele, iar aceste schimburi corespund atît intereselor țării noastre cît și cerințelor generale ale cooperării internaționale. Pe aceeași linie se plasează și propunerea țării noastre privind promo-

Un aspect al Pavilionului R. P. Romîne la Tîrgul Internațional de la Montevideo

și televiziune

pe săptămîna
21 — 27 martie

Ieșu. 17.15 Cu microfonul prin regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. 17.35 Muzică populară cerută de ascultători.

VINERI: programul I: 8.00 Melodii populare. 10.03 Teatru la microfon: „Momente din viața lui Ion Creangă”, evocare radiconică de Mircea Ștefănescu. 12.30 Melodii populare de pe plajuri bănărene. 15.00 Muzică populară cerută de muncitorii de la sectorul de exploatare forestieră Casoca, regiunea Ploiești și de membrii Cooperativelor agricole de producție din Rînzești, regiunea Iași și de alți ascultători. 16.15 Suita corală „Pe plajuri moldovene” de Dumitru Stancu — cîntă corul Casei de cultură din Piatra Neamț; programul II: 8.35 Cîntece și jocuri populare. 14.35 Melodii populare interpretate de Raveca Săndulescu și Stela Firulescu.

SĂMBĂTA: programul I: 8.06 Melodii populare. 11.09 Muzică populară din Transilvania. 12.40 Muzică populară interpretată de Nicolae Trofin, Fărimăță Lambru și Ion Oprea. 13.47 Cîntece pe versurile poezilor: Mihai Eminescu, George Coșbuc, Vasile Alecsandri, Cezar Bolliac. 15.45 Mîndre-s cîntecele noastre — program de cîntece populare; programul II: 7.45 Jocuri populare. 10.26 Cîntece și jocuri populare. 15.05 Melodii populare interpretate de Eleonora Bîsorca, Nicu Costache și Nicolae Călin.

TELEVIZIUNE

DOMINICA

8.00 Rețeta gospodinei.
9.30 Emisiunea pentru copii și tineretul școlar.
11.00 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: Interviuul nostru. ■ Noutăți din agricultură ■ În sprijinul mecatiza-

torilor ■ Răspundem telespectatorilor ■ Florile ne înfrumusețează casa — discuție cu ing. Livia Ștefan.

ÎN JURUL OREI 14.15 Fotbal.
19.10 Aventurile lui Robin Hood.
20.40 Umbrelele din Cherbourg — film.
21.30 Primăvara pe strune. Emisiune muzical-coregrafică.

LUNI

19.40 O voce de neuitat: Florica Cristoforeanu.
20.10 Telesport.
20.30 Filmul artistic „Cîntăreata selavă”.

MĂRTI

19.10 Știi să desenezi, copii?
19.40 Filmul pentru copii „Năzdrăvăniile unui flutur”.
19.50 De la o melodie la alta.
20.20 Teatrul de-a lungul veseurilor (XVI): Teatrul romantic francez.

JOI

19.10 Pentru copii: Aventurile echipajului Val-Virtej: „În luptă cu omul zăpezilor”.
19.50 Emisiune de teatru: Anna Christie de Eugen O'Neill.

VINERI

19.10 Pentru pionieri și școlari: Ilustrate din țară.
20.00 Săptămîna.
21.00 Emisiune de artă plastică: ciclul „Marile muzee ale lumii”: Luvru (I).
21.20 Café concert. Cîntă o formație condusă de Ionel Banu.

SĂMBĂTA

19.10 Pentru copii: Povestiri pe... degete.
19.25 Aventurile lui Tom Sawyer (I): Tom cel isteț.
20.00 Concertul orchestrelor de estradă și muzică populară ale Radioteleviziunii.

burilor comerciale internaționale și în acest scop s-a pronunțat pentru organizarea Conferinței pentru comerț și dezvoltare, în cadrul căreia a avut o participare rodnică. La acea conferință, delegația țării noastre a prezentat propunerea referitoare la livrările de echipament industrial pe credit, care urmează să fie rambursat prin cote-părți din producția obținută sau prin alte produse. Ceea ce-i demn de relevat, este că potrivit propunerii țării noastre — propunere susținută și de alte țări, obiectivele industriale

varea în rîndurile tineretului lumii, a ideilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare.

Țara noastră arată astfel că este hotărîtă să-și aducă și pe viitor întregul său aport la normalizarea relațiilor internaționale, la dezvoltarea înțelegerii și prieteniei între popoare, la lupta pentru triumful măreței cauze a păcii.

Prof. univ.
Dr. TUDOR POPESCU

Realizări tehnico-științifice

INVENȚII ROMÎNEȘTI BREVETATE ÎN STRĂINĂTATE

Mai multe invenții romînești, realizate în ultimii ani, au fost înregistrate în diverse țări, obținîndu-se peste 300 brevete. Printre acestea menționăm: producția unei noi categorii de mase ceramice vitrificate prin cristalizarea șarjelor de silicate, conținînd oxizi metalici, procedeul de fabricare a detergentilor cu mare putere de spălare, o invenție pri-

vind un procedeu grafic și un aparat pentru studiul funcționării sistemului electro-energetic.

EXPUNERI ALE OAMENILOR NOȘTRI DE ȘTIINȚĂ

În ultima vreme, oamenii de știință din țara noastră au fost invitați să țină diferite conferințe și prelegeri în cadrul unor instituții de cercetări științifice sau de învățămînt superior din diferite țări din lume.

Astfel, acad. Iorgu Iordan a ținut expuneri de specialitate în mai multe țări din America Latină, acad. Grigore C. Moisil la Tokio, Budapesta, Novosibirsk, acad. N. Teodorescu la Roma și Bologna — Italia, acad. Gh. Vrînceanu la Gainsville — S.U.A., prof. C. Murgescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., la Bruxelles și Geneva, iar prof. dr. Traian Ionașcu, membru corespondent al Academiei R.P.R., la Bruxelles.

CUM AM COLABORAT CU CHARLIE CHAPLIN

Sînt mare iubitor de comedie. Vă spun acest lucru de la bun început ca să înțelegeți afinitățile mele cu cunoscutul comic al ecranului, Charlie Chaplin. El este celebru. Eu încă nu. Dar voi fi. Sînt sigur. Și să vedeți de ce. La căminul cultural din Bănești-Cimpina, unde îndeplinesc modesta funcție de operator cinematografic, am făcut mai multe experiențe tehnico-cinematografice.

Prima mea experiență și-a propus pregătirea moral-volitivă a spectato-rilor înainte de începerea filmului. Ca să le sporesc curiozitatea la maximum, îi fac să aștepte un film cu o-

rele, cu zilele, cum am făcut între 18—24 ianuarie, cînd am amînat de trei ori comedia muzicală „M-am îndrăgostit la Copenhaga”. Cum am procedat? Marți le-am spus spectatorilor că n-a sosit filmul, miercuri i-am trimis acasă că ploaie și eu nu mă așteptam ca ei să vină pe ploaie la căminul cultural, iar vineri le-am spus că filmul va rula duminică, dacă la cămin nu va fi dans. Și a fost dans. Vă închipuiți cît le-a crescut oamenilor apetitul pentru comedie după atitea amînări.

Rezultate și mai interesante au dat însă experiențele mele de pură tehnică cinematografică. Bunăoară, la filmul „Cînd comedia era rege”, ca să-l introduc pe spectator, dintr-o dată, în cel mai suculent umor, am început proiectarea filmului de pe la coadă, înfățișînd secvența „bătăliei cu frișcă”. Luată pe neașteptate, sala a pufnit în ris. Incintat de efectul obținut, am proiectat în continuare mijlocul filmului, apoi începutul și, în cele din urmă, genericul. Am încurcat rolele așa de bine, că Charlie Chaplin, Lupino Lane sau ceilalți maeștri ai comediei nici nu și-ar mai recunoaște filmele, rămînînd încințați de uluitoarele (defecte ale colaborării mele cu ei. Mă bate gîndul să-mi cer chiar drepturile de coautor. Mai știi de unde pică pleșca?

Altă dată, cînd am proiectat comedia rominească „Dragoste la zero grade”, am făcut o experiență cu totul îndrăzneată: am suprimat sonorul. Prea mă obișnuisem cu comedia mută! Oare nu e mai cu haz să vezi niște oameni care dau din buze fără să scoată nici un sunet? Ceea ce însă nu reușesc să înțeleg este faptul că spectatorii din Bănești vin veseli la comedii și pleacă cam triști. Ca de la niște melodrame.

Înainte de a trage concluzia, pe care sînt sigur că o veți trage dv. și eventual secția raională de cîneficare, care pe nedrept mă ignoră, vreau să vă asigur că încercările mele de pasionat cineast nu se vor opri aici. Patrimoniul cinematografului universale le așteaptă și eu nu pot uita acest lucru căci simt că am vocație și totodată datoria să-l îmbogățesc.

Operator ION TEODOR
Pentru conf. MARIUS POPESCU

Fabulă cu o girafă

La-nceput și la-nceput
Cînd Girafa s-a născut,
Gitul îi era normal
(Ca la zebra sau la cal!)
Da-ntr-o zi
Cînd se trezi
Lîng-o apă ce lucea,
Se văzu în val pe Ea
Și cuprînsă de-ncîntare
Începu să zică, tare:
— Uite ce frumoasă sînt!
N-am pereche pe pămînt!

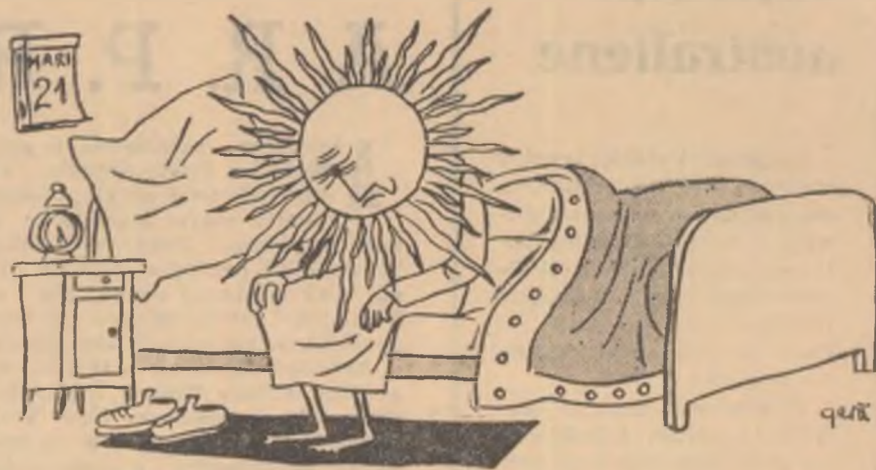
Fix de-atunci (că știu și ceasul!)
Începu să-și urce nasul
Și conform cu-o teză care
E-a lui Darwin, mi se pare,
Peste-un timp (că știu și anul!)
Funcția creă organul —
Gitul care să arate
Că-ntre speciile toate
Din pădure sau vilcea,
Dînsa este cea mai cea!

Numai capul, cum să zic,
I-a rămas la fel de mic
Că i-l văd de jos neclar
...Ca o nucă într-un par!

De morală nu-i nevoie
Că de cînd cu tata Noe,
Adevărul, nud și crud,
Îngimfații nu-l aud.

STELIAN FILIP

DESPRIMĂVĂRARE

— S-a terminat cu chiulul: în fiecare zi să mă scol mai devreme și să mă culc mai tîrziu!

(Din revista „Ludas Matyi” — R.P.U.)

Mierea și acul „Albinei”

Unui miner fruntaș
Pentru tine, cu elan
Scriu aceste rime,
Deși stai în subteran
Ești... la înălțime!

Unui caravane cinemato-
grafice.
Caravana asta, știu
Că nu merge în pustiu!

Unui tinere și chipeșe
cooperatoare agricole.
Să te privesc stau ore-n șir
Neîndrăznînd o întrebare:
— Frumoaso, nu vrei să te-admir
Și la... panoul de onoare?

Unui mare amator de țuică
Dînsul își scurtează-ntr-una
Tinerețea, cu... „bătrîna”.

Epitaful unui chefliu
Ne-a străfulgerat un gînd
La a sa înmormîntare:
Este prima oară cînd
Merge numai... pe-o cărare!

Unui chiulangiu
Criticat, cînd s-a văzut,
Se-ntreba că „ce-a făcut?”
(El avea dreptate-un pic:
Zău că n-a făcut... nimic!)

Unui autoare de texte
pentru brigada artistică.
Acasă, textierei cu renume
Îi face soțul ei o precizare:
— Iubito, pui atîta sare-n glume
Că nu mai ai ce pune în mîncare!

Contabilului de la cogne-
rativa agricolă.
Contabilul (fapt dovedit)
Printre frunțași e... socotit.

Versuri de: A. CODREANU,
CR. CONSTANTINESCU, G.
DRĂGĂNESCU, T. GHEOR-
GHIU și S. HOROVEANU

Noi stele de cinema în studiourile noastre...

Desen de T. PALI

LOGICA

de M. KORIUN (U.R.S.S.)

Suspînînd, privighetoarea-ntreabă:
— Pentru ce-ntre gratii stau aici?
— Te păzim ca nu cumva în labă
Din senin, motanului să-i pici!...
— Argumentul, zău că-i o prostie
Și pe dos vi-i logica taman.
De-i așa, de ce în colivie
Nu l-ași pus mai bine pe... motan?

În rominește
M. DJENTEMIROV

STRIGATURI

Cine m-a umplut de dor
Umblă ziua pe tractor.
O fi el, tractorul, greu
Da-l întrece dorul meu!

Cît mi-a fost neicuța dus
Numai nori vedeam pe sus;
Acu-i iarnă, cer hain
Dar eu văd numai senin!

NICOLAE MIRON